

200805526/1.

Datum uitspraak: 22 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/22015 en 08/22017 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 11 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juni 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

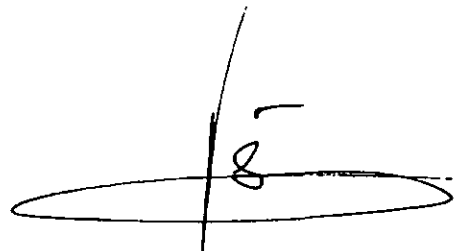
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 oktober 2008

418.

Verzonden: 22 oktober 2008

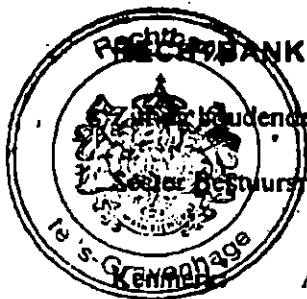
Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Audience te Assen

Sector Bestuursrecht

AWB 08/22017 en 08/22015 BEPTDN

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 11 juli 2008

inzake:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0308.29.0316,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. H.K. Westerhof, advocaat te Dordrecht,

tegen

STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. Guérain, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 12 juni 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 18 juni 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 18 juni 2008 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 18 juni 2008. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 08/22015 BEPTDN. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 18 juni 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 4 juli 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen bijgestaan door mr. drs. J.M. Walls, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: AWB 08/22017 en 08/22015

2

Motivering**Feiten en standpunten van partijen**

Verzoeker heeft op 29 augustus 2003 voor de eerste maal een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 6 juni 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Tegen deze beschikking heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 26 januari 2007 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, is het beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is op 29 maart 2007 bevestigd door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Vervolgens heeft verzoeker op 26 juli 2007 voor de eerste maal een herhaalde asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 1 augustus 2007 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is op 28 augustus 2007 door deze rechtbank, zittinghoudende te Arnhem ongegrond verklaard. Verzoeker heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna de Afdeling).

Verzoeker heeft op 12 juni 2008 voor de tweede maal een herhaalde asielaanvraag ingediend. Ter ondersteuning van zijn aanvraag heeft hij de volgende documenten overgelegd.

1. Kopie brief van ongedateerd en voorzien van een Nederlandse vertaling;
2. Originele brief van
3. Verzendenvolp behorende bij de documenten 1 en 2;
4. Kopie identiteitskaart;
5. Kopie nationaliteitsverklaring;
6. Kopieën paspoorten kinderen en echtgenote.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van verzoeker vormt artikel 15 aanhef en onder c van de Definitierichtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 (Dri) nieuw recht, hetgeen blijkt uit het feit dat de Afdeling nog steeds niet heeft beslist op het hoger beroep tegen bovengenoemde uitspraak van 28 augustus 2007. Bovendien is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of omstandigheden en was een nader onderzoek in deze aangewezen.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Zaaknummers: AWB 08/22017 en 08/22015

3

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Vaststaat dat bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg van 26 januari 2007 en de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem van 23 augustus 2007, - de door verzoeker ingediende beroepen ongegrond zijn verklaard. De uitspraak van 26 januari 2007 is op 29 maart 2007 bevestigd door de Afdeling. Met deze uitspraak is in rechte vast komen te staan dat verweerder het asielrelaas van verzoeker in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten en dat verzoeker derhalve niet aan artikel 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

De aanvraag van 12 juni 2008, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Het bovenstaande geldt niet indien sinds de vorige aanvraag het relevante recht is gewijzigd.

Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, van de Dri overweegt de voorzieningenrechter dat deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, in haar uitspraak van 23 augustus 2007 reeds heeft bepaald dat artikel 15 aanhef en onder c Dri voor verzoeker geen relevante wijziging van het recht oplevert.

De omstandigheid dat de Afdeling nog geen uitspraak heeft gedaan in het hoger beroep dat door verzoeker tegen bovengenoemde uitspraak van deze rechtbank is ingesteld, is voor de voorzieningenrechter geen reden om anders te oordelen dan door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem is gedaan.

Zaaknummers: AWB 08/22017 en 08/22015

4

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verzoeker geen nieuw feiten en/of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd als bedoeld in voormelde zin en overweegt daartoe als volgt.

Ten aanzien van de door verzoeker overgelegde dreigbrief van (en bijbehorende verzendenvelpe en vertaling, documenten 1, 2 en 3) is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze brief niet maakt dat het asielrelaas thans wel geloofwaardig moet worden geacht. Het betreft geen officieel document en is niet opgesteld door objectieve bronnen. Het document kan niet afdoen aan de in rechte vaststaande beschikkingen van 6 juni 2006 en 1 augustus 2007, waarin is geconcludeerd tot ongelooftwaardigheid van de door verzoeker gestelde herkomst, identiteit en asielrelaas.

Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat de door verzoeker overgelegde kopie van zijn identiteitskaart, kopie van zijn nationaliteitsverklaring en kopieën van de paspoorten van zijn kinderen en echtgenote (documenten 4, 5 en 6) niet als nova kunnen worden aangemerkt, nu deze documenten reeds in de vorige procedure zijn ingebracht.

Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 3 EVRM, overweegt de voorzieningenrechter dat hetgeen verzoeker in dit verband heeft aangevoerd niet afdoet aan hetgeen hierover reeds eerder is overwogen in de vaststaande beschikkingen in de vorige procedures. De voorzieningenrechter verwijst hieromtrent naar haar overwegingen in haar uitspraak van 23 augustus 2007.

Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder evenmin de enkele algemene stelling van verzoeker dat de situatie in Noord-Irak is verslechterd als nieuw feit of nieuwe omstandigheid behoefde aan te merken.

Ten aanzien van verzoekers beroep op zijn schrijnende situatie, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De omstandigheden dat verzoeker reeds lang in Nederland verblijft en hij hier is ingeburgerd zijn niet asielgerelateerd en kunnen reeds om deze reden niet als nova worden beschouwd.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet gebleken is van bijzondere omstandigheden in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat artikel 4:6 Awb niet aan verzoeker mag worden tegengeworpen.

Ook overigens heeft verzoeker geen nieuwe feiten of omstandigheden aangevoerd op basis waarvan verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

Gelet op het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van omstandigheden die een hernieuwde rechtelijke beoordeling rechtvaardigen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Zaaknummers: AWB 08/22017 en 08/22015

5

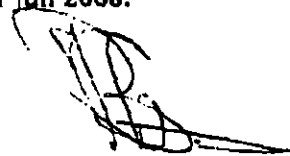
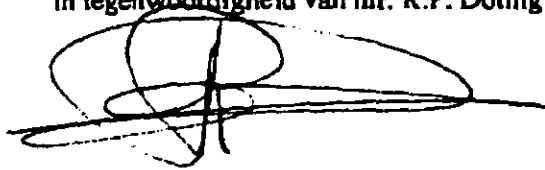
Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. R.P. Doting als griffier op 11 juli 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken"; postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 11 JUL 2008

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

17 JUL 2008

ZAAKNR. 200805526

AAN: VZ

BEHANDELD: OO: PAR:

I

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerschof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiery

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Hebeer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 9 blz.
c.c. IND Ter Apel op fax 0599 822 118

Inzake:

Procedurenr: n.n.b.
IND nr: 0308.29.0316
Dordrecht, 17 juli 2008

Appelschrift Asiel AC-procedure

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door [redacted] verder appellant, thans verblijvende te [redacted] en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 11 juli 2008, verzonden op 11 juli 2008, reg. nr. AWB 08 / 22015, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter, zitting houdende te Assen.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 1

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn 2004/83/EG (DRi) geen relevante wijziging van recht vormt.

Toelichting

De rechtbank verwijst (blz. 3, onderaan) naar de uitspraak in de vorige AC-procedure, die van 23 augustus 2007 van de zittingplaats Arnhem. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld, bij Uw Afdeling bestuursrechtspraak nog immer aanhangig onder reg. nr. 200706102/1/V2.

Nu Uw Afdeling bestuursrechtspraak nog niet op hoger beroep heeft beslist, naar aangenomen mag worden in afwachting op het antwoord op de prejudiciële vragen die Uw Afdeling bestuursrechtspraak bij uitspraak van 12 oktober 2007 stelde en aldus zelfs nog niet vast staat of artikel 15 (c) Definitierichtlijn in de vorige procedure een relevante wijziging van recht is, is het thans aangevochten oordeel van de voorzieningenrechter onbegrijpelijk althans rechtens onjuist.

Grief 2

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder "evenmin de enkele algemene stelling van verzoeker dat de situatie in Noord-Irak is verslechterd als nieuw feit of nieuwe omstandigheid behoefde aan te merken".

Toelichting

Allereerst geeft de rechtbank blijk van een onjuiste rechtsopvatting doordat de rechtbank niet direct in de vraag treedt of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. De rechtbank toetst ten onrechte marginaal.

Vervolgens geeft de rechtbank voltrekt onjuist weer hetgeen appellant aanvoerde bij zienswijze, een zienswijze die overgenomen en ingelast is in het beroepschrift:

[citaat]

Betrokkene beroept zich op art. 15c DRi en wijst in verband hiermee op de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zp. Zwolle van 24 april 2008, AWB. 08/11563 (bijgaand):

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

De rechter stelt vast dat niet in geschil is dat verzoeker van Koerdische afkomst is en dat hij afkomstig is uit Noord-Irak. Verweerder heeft ter zitting aangegeven geen standpunt te hebben ten aanzien van het al dan niet bestaan van een binnenlands gewapend conflict in Noord-Irak en gesteld dat het aan de Minister van Buitenlandse Zaken is hieromtrent een standpunt in te nemen, hetgeen volgens verweerder nog niet is gedaan. De rechtbank stelt vast dat verweerder in ieder geval niet gemotiveerd heeft bestreden dat in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Nu verzoeker zijn standpunt dat de situatie in Noord-Irak is verslechterd met concrete informatie heeft onderbouwd, is de rechter, gelet op het feit dat prejudiciële vragen zijn gesteld alsmede gelet op de huidige situatie in Noord-Irak, van oordeel dat op voorhand niet valt uit te sluiten dat door verzoeker, mede vanwege zijn Koerdische afkomst, mogelijk 'ernstige schade' als bedoeld in art. 15c DRi dreigt, zodat eveneens niet valt uit te sluiten dat dit artikel een voor verzoeker relevante wijziging van recht betreft welke een hernieuwde rechterlijke beoordeling zou rechtvaardigen. Verzoek om voorlopige voorziening toegewezen.

De rechtbank laat dus zowel de mogelijkheid open dat er sprake is van een conflict zoals bedoeld in art. 15 (c) DRi doch oordeelt tevens dat de verslechterde situatie in Noord-Irak, Turkije voert immers aanvallen uit op Noord-Irak, een rechtens relevant novum vormt.

Op soortgelijke wijze werd al eerder geoordeeld door de zp. Amsterdam bij uitspraak van 3 januari 2008, AWB 07 / 45827 (bijgaand). Uiteraard beroept betrokkene zich ook op deze uitspraak.

[einde citaat]

Deze argumenten doet de rechtbank ten onrechte af als: "de enkele algemene stelling van verzoeker dat de situatie in Noord-Irak is verslechterd"

Grief 3

De rechtbank acht ten onrechte het toetsingskader van artikel 4:6 AWB van toepassing op de Definitierichtlijn.

Toelichting

Er is geen enkele duidelijkheid met betrekking tot de vraag of artikel 4:6 AWB ook een beroep op de Definitierichtlijn beheerst. De rechtsvinding die de voorzieningenrechter toepast is aan het EU-Hof voorbehouden.

Grief 4

De rechtbank miskent dat zelfs wanneer er geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 AWB getoetst dient te worden aan de Definitierichtlijn.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Toelichting

Verweerder wenst in artikel 15 (c) van de Definitierichtlijn (slechts) artikel 3 EVRM te lezen. Het is vaste jurisprudentie van Uw Afdeling dat ook bij afwezigheid van nova aan artikel 3 EVRM getoetst dient te worden, vide Uw uitspraak van 24 april 2003, 200305006/1. Niet valt in te zien waarom dit voor een beroep op de Definitierichtlijn anders zou zijn.

Grief 5

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. De aangevallen uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde